

i saadan Anledning kunne skride ind. Hvorledes det nærmere vil kunne udføres, behøver jeg ikke at omtale her. Vejen vil være klar. Vi kunne ikke paalægge de sekundære Prioritetshavere at faa deres Pantessikkerhed forringet med de Renter, som vi kreditere dem for den forløbne Termin, men det Renteansvar er saa ringe i Sammenligning med hele Sagens Vigtighed, at det forekommer mig at være nødvendigt, at vi gøre noget saadant. I Gaar talte jeg derom, i Dag taler jeg atter derom. Jeg vil lægge Ansvaret for denne Sags klare Udførelse over paa Regeringen og Regeringsflertallet. Selv er jeg ude af Stand til at formaa noget i denne Sag, men det forekommer mig, at det, vi gøre her, maa være betryggende for de i Sparekassen interesserede, og det er i første Række de Folk, som have betroet Sparekassen deres Sparemidler til Opbevaring. Hvis vi her forbigaa deres Interesser, tror jeg, at vi ikke skaffe os nogen Tak for de Skridt, vi staa i Færd med at gøre.

Ellinger: Der er ingen Tvivl om, at vi, inden dette Lovforslag forlader Rigsdagen, maa være paa det rene med, hvorledes denne Lov skal føres ud i Livet. I saa Henseende er jeg enig med den foregaaende ærede Taler, om end jeg er uenig med ham i den Tro, at der skulde være nogen her i Tinget, der vilde modsætte sig, at den tilbørlige Klarhed kommer ind i Loven. Der herskede under Forhandlingerne i Gaar stærk Tvivl om det Spørgsmaal, som blev berørt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Vi hørte to Jurister udtale sig om den Sag med vægtige Ord, gaaende ud paa en Opfattelse, der er forskellig fra den, som jeg formoder, den højtærede Minister kom herved til Tinget med fra Landstinget, og ligeledes er i Modsætning til, hvad det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen) udtalte. Kan der end om Lovbestemmelser komme Tvivl ude i Befolkningen, som kan give Anledning til Strid, Processer o. s. v., kan der ikke være Spørgsmaal om, at Rigsdagen ikke maa være i Tvivl om, hvad den mener, naar den sender en Lov ud.

Det Spørgsmaal, her foreligger, er ikke saa simpelt. Spørgsmaalet er for at tage et Eksempel dette: Naar en Mand i December Termin skal betale 700 Kr. i Renter og Afdrag, og han har 700 Kr. staaende paa Sparekassebog i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, kan han saa afgøre sin Gæld ved Hjælp af det Beløb, som staar

paa denne Bog? I og for sig maatte man jo ønske, at der kunde træffes en Ordning, hvorved noget saadant kunde ske. Det vilde være meget sørgeligt, om man til de Ulykker og Tab, som en Mængde Mennesker her paa Sjælland have lidt ved, der er sket, yderligere vilde føje den Ulempe, den Omkostning, som vilde være forbunden med, at de ad andre Veje, end de tidligere havde tænkt, skulde skaffe Penge til Veje til at afbetale og forrente deres Gæld. Jeg tænker mig, at det i mange Tilfælde er gaaet saaledes, at Folk, efterhaanden som de have faaet Indtægter af deres Gaard, have sat Beløbene paa en Sparekassebog for at have dem til Raadighed, naar de skulde betale deres Terminsrenter. Dette have de paagældende ganske naturligt opfattet saaledes, at de egentlig, skønt Pengene først skulde indbetales i Terminen, gradvis, i Ny og Næ have indbetalt til Sparekassen, hvad de vilde have været den skyldige til December Termin. Nu at gribe ind paa den Maade, at de ikke skulde have Raadighed over, hvad de selv have sparet sammen, forekommer mig at være meget haardt.

Sagen maa imidlertid ogsaa ses fra en anden Side, og det er den meget vigtige, at naar en Mand saaledes afbetaler sin Gæld ved Afskrivning paa Sparekassebogen, kvitterer han samtidig det Tab, som han ellers vilde komme til at lide, thi hvad enten Sparekassen gaar fallit eller opretholdes, vil han komme til at lide et Tab, og dette Tab kommer han, som sagt, til at kvittere ved at afgøre sine Terminsforpligtelser paa denne Maade. Det samme gælder, hvis han har indstaaende paa Sparekassebog et mindre Beløb, end han skal betale i Terminen, og i det Tilfælde, at han har staaende mere, end han skal betale i December Termin, formindsker han sit Tab. Men dette gaar ud over andre. Naar en Mand ved Afskrivning paa sin Sparekassebog opfylder sine Terminsforpligtelser, er det, om ikke formelt, saa dog reelt det samme, som at han faar Penge udbetalt paa Bogen og saa indbetaler dem til Sparekassen. Reelt er det saaledes, og derved faar den, hos hvem Sparekassen har en Prioritet, en utvivlsom Fordel fremfor den, der har Penge staaende i Sparekassen, men hos hvem et andet Pengeinstitut har Prioritet, saavel som ogsaa fremfor dem, der i det hele have Penge staaende paa Sparekassebog og ikke netop skulle bruge deres Penge til Afbetaling eller til Betaling af Renter af Pri-